

Formanden: Jeg skal bemærke, at der under Mødet er omdeelt: „Forslag til Lov, indeholgende nogle Forandringer i Bestemmelserne om Behandlingen af offentlige Potitifager i Kjøbenhavn m. m.“, saaledes som det er vedtaget ved 3die Behandling i Landstinget, samt „Forslag til Lov, angaaende Forandring i Lov om Sønceringen af 19de Februar 1861,“ saaledes som det er vedtaget ved 2den Behandling her i Folkethinget. Endvidere er der omdeelt Udvalgets Betænkning over: „Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Anlæg og Drift af Jernbaner i Kongeriget, af 10de Marts 1861 § 2, vedrørende Jernbanelinien i Hjen“, og i Forbindelse hermed skal jeg opfordre de Herrer, som puste at stille Endringsforslag til denne Sags anden Behandling, at indlevere disse i Bureauet inden førstkommende Søndag Formiddag Kl. 10.

Det næste Nummer paa Dagsordenen er eventuelt anden Behandling af „Forslag til Lov om en Forandring i Lov af 10de Marts 1861 § 2, vedrørende Jernbanelinien Veile—Marhuus“, men da Udvalgets Betænkning ikke har foreligget trykt i 3 Gange. 24 Timer, vil der udkræves, at Thinget med $\frac{3}{4}$ af Stemmen giver sit Samtykke til, at Sagen foretages allerede i dette Møde. Jeg skal spørge, om Noget puffer at høre sig i den Anledning.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagmand har Ordet.

J. N. Hansen: Jeg skal fraraade det ærede Thing at give det Samtykke, hvorom der her er Spørgsmaal. Da der forhandlede om Nedsættelse af Udvalg i de to Sager, den sjenste og den jydste Jernbane, blev det besluttet at henvise begge Sager til eet og samme Udvalg, og der udtaltes af dem, som foreslog dette og som talte derfor, at det vilde være ønskeligt, at disse to Sager bleve behandlede i Forbindelse med hinanden, for at man ved Behandlingen af den ene Sag kunde tage Hensyn til de Forhold, som forelaa med Hensyn

til den anden, men at man ikke kunde være vis paa, at dette vilde skee, hvis ikke begge Sager henvistes til det samme Udvalg. Nu har Betænkningen over den jydste Jernbanesag foreligget et Par Dage for Thinget; men først i dette Øieblik er Betænkningen over den sjenste Jernbanesag bleven omdeelt. Thinget har altsaa ikke kunnet overse de to Sager i den Forbindelse, som Thinget, da det henviste begge Sager til eet Udvalg, viste, at det ønskede. Men affeet fra denne Betragtning, troer jeg, at disse to Love, sete hver for sig, ere af en saadan Beskaffenhed, at det maa være overordentlig vanskeligt paa kort Tid at sætte sig ind i de Forhold, hvorom der er Spørgsmaal. Dersom Udvalget nogenlunde var kommet til Enighed, vilde jeg endda have troet, at det var muligt at forlorte den ved Forretningsordenen fastsatte Tid, som Medlemmerne kunne forbre for at sætte sig ind i Sagerne, men da det viser sig, at Udvalget har deelt sig, og at Forslagene, der ere fremkomne, krydse hinanden paa forskjellig Maade, saa tør jeg sige, uden at Noget vil anfæe det for en Brænkelse mod enkelte Medlemmer, at naar Udvalget, naaget dets talrige Møder, meget vanskeligt har kunnet komme nogenlunde til Rette med sin Opfattelse af disse Lovforslag, saa er det naturligt, at intet af Thingets øvrige Medlemmer paa 2 Gange 24 Timer kan sætte sig saaledes ind i dem, at han kan gaae vel forberedt til Forhandlingen — og her er Spørgsmaalet ikke om ubetydelige Summer, men om flere hundrede Tusinde Daler. — Jeg troer derfor, at det ikke er rigtigt at storme disse Love extraordinært igjennem paa noget som helst Punkt, og at Thinget bør forbre den fornødne Tid mellem hver Behandling til at sætte sig ind i Sagerne. — Jeg slutter, som jeg begyndte, med at tilraade det høie Thing at negte dette Lovforslag at gaae til anden Behandling extraordinært.

S. Sage: Jeg troer, at Udvalget har opfyldt sin Pligt overfor Forsamlingen ved saa hurtigt som muligt at afgive sin Betænkning over den ene af de til det henviste Love. Det maa beklages, at afskillige Oplysninger først maatte indhentes fra de Mænd, der havde undersøgt Forholdene ved Middelfart og Snog-